

Alternativna stvarnost

Jasenovački eksperti u čudu: Sigurni su da je žrtva Nedjeljko Gajić rođen 1942. i da su ga ustaše ubile 1941. Jedino ne znaju je li to bilo u Jasenovcu ili u Staroj Gradiški

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
GAJIĆ	NEDJELJKO	JOVAN	1942*	PRIJEDOR	MISKA GLAVA	SRBIN
	Način smrti: UBIJEN		Stradao/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1941*	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC*		Stratište: *	

Što kažu KOLINDA i PLENKOVIĆ na ovo: Jasenovačke „žrtva“ Panto Đuričić rođen 1975. godine, a Herman Switzer rođen 1969. godine, prema jasenovačkome mrežnom popisu stradali su u Jasenovcu 1942. godine. U taj već poznati fantastični trio stradalih spada i Rosa Mirić koja će tek biti rođena 3968. godine, ali ni to ju nije spasilo od ustaških terminatora, tj. od jasenovačkih kustosa

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Prema podacima iz mrežnoga jasenovačkog popisa, čini se da su autori imali ozbiljnih problema s prostorno-vremenskim kontinuumom. Prema navedenim podacima, neke su žrtve stradale prije svoga rođenja, a neke se još nisu niti rodile. Nasuprot tomu, druge

navodne su žrtve stradale desetljećima prije Drugoga svjetskog rata. Neke su stradali desetima, stotinama pa i tisućama kilometara daleko od Jasenovca. Neki nisu stradali, već su prema autorima popisa nestali. Dok su jedni navodno nestali, drugi su nastali i to u višestrukim izdanjima, ali svi su se našli na jasenovačkome popisu.

U trenutačnoj inačici mrežnoga jasenovačkog popisa ima nešto manje od 1.800 navodnih žrtava kod kojih se u rubrici „način

smrti“ navodi da su **nestali**. Kod još nešto malo manje od 1.000 drugih navodnih jasenovačkih žrtava se u napomenama, također alternativno, navodi da su nestali. Sveukupno, to je tek malo manje od 3.000 navodnih žrtava nejasne ratne sudbine. Nestati se može na razne načine pa bi se tako, primjerice, moglo raditi o bjeguncima iz logora, puštenima, ubijenima od četnika, partizana ili stradalima u partizanima ili četnicima. Naravno, upitno je jesu li neki od nestalih uopće i postojali.

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ĐURIČIĆ	PANTO	ĐORĐE*	1975	BROD	BRUSNICA VELIKA	SRBIN
	Način smrti: UBIJEN		Stradao/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1942*	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC		Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
SWITZER	HERMAN	-	1969			ŽIDOV
	Način smrti: UBIJEN		Stradao/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC		Stratište:	

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
MIRIĆ	ROSA	MILOŠ	3968	KOZARSKA DUBICA	MRAZOVCI	SRPKINJA
	Način smrti: UBIJENA		Stradao/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1944	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC		Stratište:	

Nestali po definiciji znači da im se ne zna sudbina pa tako ni eventualno mjesto, vrijeme i okolnosti stradanja. Međutim, stručnjaci iz Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac mogu riješiti čak i takve enigme i u tome ih ne može omesti ni vrlo malen broj do sada nađenih zemnih ostataka koji je u potpunome neskladu s 80.000 ili 700.000 navodnih žrtava. Kod nestalih su u ogromnoj većini Srbi. Među tim nestalim Srbima ističe se jedna skupina od 11 mladih žena koje su, prema navodima iz napomena jasenovačkoga popisa, **nestale na žetvi u Bosni**. Sve su navodno iz dvaju susjednih sela iz okolice Pakraca u zapadnoj Slavoniji i sve su istih ili približno istih godina. Ono što je tipično za alternativnu stvarnost je da je njih deset navodno stradalo 1942., a jedna od njih, Boja Katić, 1943. godine, međutim u napomenama kod Jele i Jagode Marin, prema starijem izvoru podataka, navodi se da su i one stradale 1943. godine. Znači li to da su bile dvije bosanske žetve s nestajanjem? To bi bilo realno jedino u alternativnoj stvarnosti. Vjerojatna je inačica da je tijekom vremena bilo sudbinskih zahvata u podacima, tj. kreiranja cijele skupine papirnatih žrtava. Druga zanimljivost u ovom slučaju tri su nestale Jagode, sve rodom iz istoga sela Gornja Obrijež, istih ili gotovo istih godina starosti

i imena očeva u već prepoznatljivom XXXO stilu. To su **Jagoda Đurđević** (1921., otac Steva), **Jagoda Katić** (1922., Savo*/Sava) i već prije spomenuta **Jagoda Marin** (1922.*, Božo*/Boža). Uz ove tri nestale Jagode, na jasenovačkome popisu još su dvije Jagode istih godina rođenja (1921.), obje iz okolice Pakraca, pri čemu je jedna **Jagoda Tutuk** iz istoga sela Gornja Obrijež, a druga **Jagoda Komlenac** iz obližnje Dereze. Kod ovih dviju Jagoda ne piše da su nestale već da su ubijene 1942. godine. Kolika je vjerojatnost da u jednomo malom selu bude nekoliko Jagoda rođenih iste godine, da sve stradaju iste godine, u istome logoru, a da većina njih nestane tijekom žetve u Bosni? Nemjerljivo mala. Osim u alternativnoj stvarnosti gdje svaki komesar ima ovlasti krojiti sudbine po principu *deus ex machina*. Dodatnom dubinskom provjerom od pet Jagoda za njih tri (Đurđević, Katić i Komlenac) nisu nađeni nikakvi podatci koji bi potvrdili da se uopće radi o stvarnim osobama. To naravno automatski ne znači da možda nisu postojale, već samo da nema dostupnih podataka, ali i to je vrlo indikativno. Osim toga, kod Jagode Komlenac navodno rođene 1921. godine, u napomenama jasenovačkoga popisa navodi se da je rođena 1879. godine, znači da je čak **42 godine starija**. U tome slučaju radi se o

razlici od dva naraštaja koja ne može nastati tijekom znanstvenoga prikupljanja i obrade identifikacijskih podataka. Prema prikupljenim podacima, može se zaključiti da su vjerojatno za vrijeme rata nestale Jagoda Marin i Jagoda Tutuk, premda se, primjerice, za potonju u jasenovačkome popisu ne navodi da je nestala već da je ubijena 1942. godine u Staroj Gradiški. Jedna iz skupine navodno nestalih na žetvi u Bosni je **Jela Marin** s dvojbom oko godine rođenja (1924./1921.) imena oca (Božo*/Boža) i mjesta stradanja (Stara Gradiška*/Jasenovac, nestala). Za pretpostavljene sestre Jagodu i Jelu Marin mogu se pronaći podatci, premda različiti u detaljima, ali koji ipak indiciraju da su vjerojatno zaista postojale, ali i da su u nepoznatim okolnostima stradale tijekom Drugog svjetskog rata. Ostale navodno nestale na žetvi u Bosni su **Jela Bunčić** (1924./1921., otac Stevan*/Stevo), **Ana Bunčić** (1924., nije navedeno ime oca), **Ana Katić** (1925., Savo*/Sava), **Boja Katić** (1923./1924., nije navedeno ime oca), **Bosiljka Bunčić** (1925., Janko), **Dušica Ivanović** (1921., nije navedeno ime oca) i **Stojanka Bunčić** (1908., Milan). Ova potonja jedina značajnije odstupa po godini rođenja. Dva su jasna razloga zašto ovih 11 navodnih žrtava ne bi smjelo biti na jasenovačkome popisu. Ne-

REPRESIJA KOMUNISTIČKOGA REŽIMA U REPUBLICI MAKEDONIJI

bilo reći stradao u Jasenovcu. Jedna od spomenutih žrtava iz Feričanaca je **Milan Miljuš**, otac **Đuro**, navodno rođen 1907. godine u Zagrebu i stradao u Feričancima/Jasenovcu, prema samim autorima popisa nepouzdana određene 1942.* godine. U napomenama se navodi da je rođen 1917., a stradao 1941. godine. U jasenovačkome popisu nalazi se i vrlo slična žrtva **Mičo Miljuš** rođen 1907. godine u Cerovcu Tušilovačkome kod Kar-

ovih podataka nije se samo nekoliko puta mijenjao tj. povećavao popis, već je promijenjen i ravnatelj, ali bez ikakve reakcije. Znači da odgovorni ni pod koju cijenu, pa čak niti da budu izvrgnuti ruglu, ne žele smanjivati popis brisanjem očitih lažnjaka. Izvori za ove lažnjake srbijanski je memorandumski uradak tzv. Popisnice za utvrđivanje istine (AOISV), kako to gordo zvuči i nepogrešivi apostoli komunizma subno-

znanstveno „relevantnih“ podataka o Vidi Kovačević, koji zorno pokazuju što je to alternativna stvarnost, naravno – Subnor. Da to nije slučajnost i da subnorovci imaju problema s godinama, pokazuje i primjer **Ile Brkića** iz mrežnoga jasenovačkog popisa. On je navodno rođen 1918*. godine, a prema mrežnome jasenovačkom popisu, koji se oslanja na izvore iz Subnora, ubijen je od ustaša 1914. godine. Znači ubijen je prve godine Prvoga svjetskog rata. Da stvar bude još bolja, u napomenama se navodi alternativna godina, ali ne smrti već rođenja i to 1924. Takvi podatci nalaze se u mrežnome jasenovačkom popisu i oni su autorima popisa i jasenovačkim kustosima posve normalni. Možda bi im netko trebao reći kada je počeo Drugi svjetski rat, kada je uspostavljen logor u Jasenovcu i da je teško ubiti nekoga godinama prije nego što se rodio.

Zanimljiv je, a prvenstveno nevjerovatan i **Nedjeljko Gajić** rođen 1942.* godine, a stradao godinu prije odnosno 1941. godine. Prema podacima, niti autori nisu sigurni je li to bilo u Jasenovcu* ili alternativno, kako piše u napomenama, u Staroj Gradiški, ali sigurni su da su ga ubili ustaše. Inače, Nedjeljko Gajić navodno je iz sela Miska Glava kod Prijedora, a otac mu se zvao **Jovan**. U napomenama su navedene i alternativne godine rođenja 1928. i smrti 1944. te da je iz sela Kola kod Banje Luke. To su toliko različiti podatci kao da se radi o potpuno drugoj osobi. Ne treba biti sumnjičav jer kako se navodi na mrežnim stranicama JUSP-Jasenovac popis ubijenih sačinjen je „**uspoređivanjem i kritičkim preispitivanjem podataka za svaku žrtvu ponaosob**“. To se dobro vidi na primjeru **Nedeljke Gajić**. I ona je navodno stradala u Staroj Gradiški kao i jedna od inačica Nedjeljka Gajića, ali njezin otac ne zove se Jovan kao kod Nedjeljka već **Jovo**, a to je ipak drastična razlika.

Prema navedenim podacima, kada bi se slijepo vjerovali antifa-znanosti, moglo bi se reći da su ustaše počele ubijati nejač već i prije Prvoga svjetskog rata da su ubijali i djecu koja se još nisu rodila, a možemo sumnjati da su se ustaški terminatori koristili i vremeplovom kojim su ubijali i one koji će se roditi nakon Drugoga svjetskog rata. Očito da, ako ti vremeplovi još rade, nitko nije siguran pa bi i jasenovačkih žrtava moglo biti sve više.

Prema navedenim podacima, kada bi se slijepo vjerovali antifa-znanosti, moglo bi se reći da su ustaše počele ubijati nejač već i prije Prvoga svjetskog rata, da su ubijali i djecu koja se još nisu rodila, a možemo sumnjati da su ustaški terminatori koristili i vremeplov kojim su ubijali i one koji će se roditi nakon Drugoga svjetskog rata. Očito da, ako ti vremeplovi još rade, nitko nije siguran i jasenovačkih žrtava će biti sve više i više.

lovca. Za obje žrtve nema potvrde da su uopće postojale. Jedina osoba usporedivih podataka koja se može naći je Milan Miljuš rođen 1907. godine i to baš u **Feričancima**, mjestu navodnoga stradanja. Njegov se otac zove **Đuro**, ali nema podataka o smrti pa je pretpostavka da je možda stradao izvan Hrvatske ili možda da je nakon ili tijekom rata iselio.

Ne žele smanjiti popis iako je svakome jasno da je to sprdnja

Već su nekoliko puta spominjani Panto Đuričić rođen 1975. i Herman Switzer rođen 1969. godine, obojica prema jasenovačkome mrežnom popisu stradali u Jasenovcu 1942. godine. U taj već poznati fantastični trio stradalih prije nego što su rođeni spada i Rosa Mirić koja će tek biti rođena 3968. godine, ali ni to ju nije spasilo od ustaških terminatora tj. od jasenovačkih kustosa. Iako su ovi nevjerovatni slučajevi već bili publicirani, za kustose Spomen-područja Jasenovac to su očito vjerodostojni podatci. U međuvremenu od objavljivanja

rovci. Subnor, kratica od Savez udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata, bili su komunistički čuvari revolucije. Član ste mogli postati, primjerice, ako ste imali dva svjedoka. Nakon poraza Titove JNA u Domovinske ratu, takve organizacije nisu prestale postojati, već su samo promijenile ime, ali ideološka je ćud ostala ista. Kao da smo u komunizmu pa kad nešto potvrde šumski akademici iz Subnora, onda nema rasprave, a srpska istinoljubivost je već legendarna. Nisu to jedine umotvorine *subnorovaca* koje se nalaze u jasenovačkome mrežnom popisu. Na popisu se, primjerice, nalazi **Vida Kovačević** rođena 1910. godine, a kako se navodi ubijena je od ustaša iste 1910. u logoru Jasenovac. Znači rođena je i ubijena ne samo prije Drugoga, već i prije Prvoga svjetskog rata. U jasenovačkome popisu vrlo je mali postotak navodnih žrtava kod kojih se navodi i stratište, ali u ovome antifantastičnome slučaju navodi se mjesto Mlaka. Mlaka je selo nizvodno od Jasenovca, za vrijeme Drugog svjetskog rata ondje je bilo poljoprivredno dobro na kojemu su radili zatočenici. Izvor je ovih

U razdoblju nakon pada 'Berlinskoga zida' 1989. i raspada SFR Jugoslavije 1990. godine, nakon čega je slijedila nezavisnost suverene Republike Makedonije 1991. godine, s brojnim promjenama u društveno-političkom i gospodarskom životu. To je također dovelo do novoga tumačenja nedavne prošlosti, od 1945. do 1990. godine.

Tranzicija i izgradnja nove epohalne svijesti

Kao i u mnogim tranzicijskim zemljama u Europi, tako je i u Republici Makedoniji započela izgradnja nove društvene svijesti čija je polazna točka bila odavanje počasti žrtvama komunističkoga režima. To je u

Piše: **NIKOLA ANDONOV**

Makedoniji imalo svoj specifičan sadržaj jer žrtve toga režima nisu bili samo prozapadni politički orijentirane stranke nego i mnogi komunisti i drugi koji nisu potpuno prihvaćali ekonomske mjere i politiku Komunističke partije Jugoslavije (nasilne eksproprijacije, propuste u poljoprivrednoj politici, odnos sa SSSR, nedemokratske metode vladajuće stranke i sl.), a prije svega na udaru su se našli oni Makedonci koji su zahtijevali potpuno rješenje makedonskoga pitanja na Balkanu i nisu bili voljni odreći se ideje o suverenoj i nezavisnoj Makedoniji kao demokratskoj državi.

S donošenjem Ustava iz 1991. Republika Makedonija jamči specifična socijalna prava branitelja iz antifašističkoga rata i svih nacionalnih oslobodilačkih ratova Makedonije,